Cît mai multe cîntece sportive!

Sîntem în tren sau în autobuz... Este sfîrșit de săptămînă și mergem împreună cu tovarășii de muncă sau călătorim cu colegii de echipă spre orașul unde vom juca. Se fac glume (mucalitul formației mai spune „una nouă") și timpul trece... Trece ușor, pe nesimțite, mai ales că „extrema" sau „pivotul" au început să îngîne o melodie sprințară, care se amplifică din ce în ce. Și, cum „pofta vine mîncînd", cineva propune să se cînte și „unul sportiv".

Pauză... Pauză prelungită!... In sfîrșit:

— Să cîntăm ZBOARĂ MINGEA PESTE PLASĂ — propune cu însuflețire „mezinul" echipei. E foarte frumos! Il știți?

— Ce întrebare! De cînd eram pitici!...

— Să cîntăm atunci unul nou!

Și timpul trece... Trece în căutări zadarnice, deoarece în afară de ÎNFLOREȘTE SPORTU-N ȚARA MEA și HAI, RAPID!, repertoriul cîntecelor sportive s-a îmbogățit prea puțin.

Toate mulțumirile compozitorilor care ne-au dăruit cîntece inspirate, cu conținut, apreciate și îndrăgite de tineret. Toate mulțumirile și acelor compozitori care lucrează în prezent la unele melodii inspirate din viața tumultuoasă a stadioanelor pe care, cei mai mulți dintre ei, vin cu regularitate să-și susțină echipa favorită.

In acest sens, salutăm primele roade ale colaborării statornicite între Uniunea compozitorilor și Consiliul General al UCFS concretizate prin cele aproape 20 de cîntece sportive, dintre care multe s-au și impus prin calitatea lor, încă de la prima audiție. Nu încape îndoială că sportivii le vor primi cu multă bucurie!

Tinerețea cere cîntec!... Dar, pe măsura vîrstei ei, a optimismului și entuziasmului ce o caracterizează și, bineînțeles, mai aproape de viața tineretului ce freamătă puternic și pe terenurile de sport. Cîtă admirație nu ne trezește o echipă care își exprimă optimismul sănătos printr-un cîntec tineresc, ce o îmbărbătează, dîndu-i aripi spre victorie.

Da, este frumos să cînți, să faci să răsune de viață cărările munților, pe care drumețesc astăzi mii și mii de oameni ai muncii! O excursie însoțită de cîntec face mai plăcute orele de recreare petrecute în mijlocul naturii. Iar frumusețile de neasemuit ale patriei noastre, precum și numărul impresionant al celor care doresc să le cunoască constituie surse inepuizabile de inspirație.

Desigur, melodiile frumoase își croiesc singure drum. Aceasta nu înseamnă însă că antrenorii, conducerile secțiilor pe ramură de sport, consiliile cluburilor și asociațiilor sportive trebuie să lase ca lucrurile să meargă de la sine. Acești factori au menirea să-și aducă un aport deosebit în cultivarea, în rîndul tineretului, a dragostei pentru învățarea de cîntece. Oare este nevoie să mai amintim că asemenea preocupări fac parte din sfera muncii educative și că trebuie să li se acorde importanța cuvenită?

Da, este frumos să cînți! Atleții, fotbaliștii, gimnaștii, handbaliștii, rugbiștii — toți sportivii așteaptă cu nerăbdare noile cîntece care să cucerească inimile, să insufle bărbăție în întreceri, să facă și mai plăcut drumul spre cabane, spre înălțimi.

Ziarul, se înțelege, va face cunoscute inițiativele și preocupările antrenorilor din asociații și cluburi pentru învățarea, în mod organizat, a cîntecelor sportive, pe care, cu siguranță, le vor auzi cît de curînd!

RUGBI

Echipa noastră întîlnește, mîine, formația italiană Rovigo

● *AZI, JOC ÎN „CUPA PROGRESUL"* ● *ULTIMELE MECIURI PENTRU PROMOVAREA ÎN CATEGORIA A*

Ieri, pe calea aerului, a plecat spre Rovigo, echipa noastră reprezentativă de rugbi care va întîlni mîine — în joc de pregătire pentru meciul cu Franța — formația italiană Rovigo, întărită cu patru jucători de la Padua. Jocul este așteptat cu mult interes, cunoscută fiind valoarea rugbiului italian. Rovigo este fruntașă în ierarhia echipelor de rugbi din Italia și, beneficiind și de aportul altor jucători, va oferi, fără îndoială, o replică serioasă reprezentativei noastre.

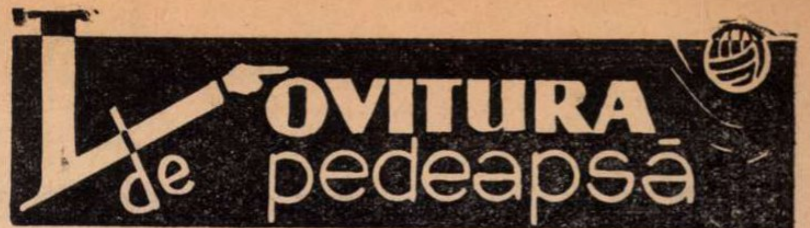
Pentru această partidă, foarte importantă în verificarea formei pe care o dețin actualmente jucătorii noștri, au făcut deplasarea următorii jucători: Gh. Drobotă, Th. Rădulescu, Al. Ionescu, Al. Teofilovici, P. Iordăchescu, C. Preda, V. Rusu, M. Rusu, M. Iliescu, R. Demian, V. Moraru, C. Stănescu, R. Chiriac, M. Wusek, Gh. Rahtopol, V. Luscal, P. Ciobănel, V. Irimescu *și* A. Penciu.

● *Tot mîine, la Tarbes, în sudul Franței, se vor întîlni reprezentativele A și B ale Franței. Un meci care va fi hotărîtor în ceea ce privește alcătuirea „XV"-lui pe care adversarii noștri îl vor alinia la 15 decembrie pe stadionul din Toulouse.*

● *Astăzi după-amiază (de la ora 15) se dispută, pe stadionul Progresul, un nou joc în cadrul „Cupei Progresul": Combinata Steaua-Dinamo întîlnește combinata Gloria-Unirea.*

● *Mîine, un cuplaj pe cît de atractiv, pe atît de important, programează ultimele două partide din cadrul barajului pentru promovarea în categoria A. Știința Timișoara va primi replica formației Precizia Săcele, echipa care a „scos" Rapidul din lupta pentru cucerirea unui loc în „A". In cel de al doilea joc, Farul Constanța va încerca să-și mențină locul pe care l-a ocupat și în ediția trecută în prima categorie. Adversarii constănțenilor vor fi rugbiștii din Galați, al căror joc a fost pînă acum o plăcută surpriză.*

Aspect de la întîlnirea de anul trecut dintre rugbiștii romîni și italieni, desfășurată la București

„Dacă vreți bine, dacă nu..."

Iubitorii tenisului de masă din Brașov — și nu e mic numărul lor — s-au bucurat, desigur, auzind că în orașul lor se organizează o competiție dotată cu „Cupa Carpați". Nerăbdarea cu care au așteptat aceste întreceri era legată și de faptul că printre „musafirii" Brașovului figurau și sportivi fruntași de la „Voința" București, pe care, vorba aceea, n-aveau ocazia să-i vadă în fiecare zi. Își anunțaseră sosirea maestrul sportului Mircea Popescu, campioana de junioare Eleonora Mihalca, Adrian Ionescu Soare, Marta Tompa, Luci Slăvescu, mă rog, palete cunoscute și... arhicunoscute.

— Cel puțin la masa asta nu avem adversar!

Desen de Avram Anton

Cu o zi înainte de concurs, jucătorii de la „Voința" au sosit la Brașov. Conform celor stabilite, fetele urmau să fie cazate la hotelul „Postăvarul", iar băieții la clubul Dinamo. „Băieții" Mircea Popescu și Ionescu Soare, care veniseră și cu soțiile, au strîmbat din nas: ei, ditamai sportivi fruntași, să stea la un loc cu muritorii de rînd? Toate argumentele ce li s-au adus n-au folosit la nimic. Dimpotrivă, ei au venit cu un... ultimatum: ori li se schimbă locul cazării, ori... pleacă. Și au plecat. Unde? Vom vedea...

Pe la ora 2 noaptea, antrenorul lor, I. Pop, a plecat în căutarea celor doi ași ai paletei și ai... indisciplinei. Și, ce-i drept, i-a găsit repede: petreceau la bar. Orchestra cînta languros, perechile dansau, pe mese se aflau fel de fel de delicatese, într-un cuvînt era o atmosferă plăcută. Atît de plăcută, încît antrenorul a uitat pentru ce venise și a rămas și el acolo

Nu știm pînă la ce oră au petrecut eroii noștri. Fapt este că, a doua zi atît Mircea Popescu cît și Ionescu Soare au lipsit de la festivitatea de deschidere a competiției. Deh, erau încă în „refacere"! Abia după două ore, cînd concursul era în toi, au venit și ei. Cum arătau? Cum arată omul după... revelion, dacă n-a apucat să se odihnească bine. Au intrat blazați și s-au adresat primilor întîlniți:

— Ce faceți, mă băieți, jucați și voi ping-pong?

— Da... E „Cupa Carpați". Am auzit că participați și dv...

— S-ar putea... Dar avem cu cine juca? Care-s mai tari pe-aici?

— Mai tari? Iovan... Andone...

Mircea Popescu schiță un gest de dispreț:

— Auzi, mă, „Solei", cine-or fi și ăștia? Or fi știind să țină paleta în mînă?

Pînă la urmă au catadixit să se echipeze. În fața mesei de joc, Ionescu Soare — „Solei" — a făcut însă o nouă... demonstrație: dacă nu i se plătește hotelul pentru el și pentru soția sa, nu joacă! S-a îmbrăcat și a plecat... Au rămas la masa de joc, în meciul cu C.S.M. Sibiu, doar Mircea Popescu și Nicolae Bărbulescu. Incepînd jocul, Mircea Popescu a recurs la „țăcăneală", pentru a trage de timp, în speranța întoarcerii lui Soare. Dar acesta nu s-a mai înapoiat și „Voința" a pierdut această întîlnire prin neprezentare. Nici a doua zi, cînd s-au desfășurat jocurile individuale, „Solei" nu și-a făcut apariția. Proba masculină a revenit, cum era și de așteptat lui Mircea Popescu, dar nu atît de ușor cum își închipuise el. Pasternac și Andone i-au dat serios de furcă și nu de puține ori Mircea Popescu a simțit că-l trec nădușelile. S-a convins omul că adversarii lui știu ceva mai mult decît să țină paleta în mînă..

Desigur că atît clubul Voința cît și comisia orășenească de specialitate ca să nu mai vorbim de federație, vor lua măsurile ce se cuvin. Și asta, cît mai repede, într-o astfel de problemă nefiind necesară aplicarea regulii... activizării. Pentru că, așa cum ne scrie, pe bună dreptate, tov. ing. Constantin Popescu, în anul 1963 prezența unor astfel de sportivi constituie, fără discuție, un anacronism.

JACK BERARIU
C. COMARNISCHI

precizăm. La Clubul sportiv muncitoresc din Cluj lipsesc unele documente de planificare ale procesului de antrenament. In secțiile de atletism, hochei și gimnastică de la clubul Știința, aceeași situație. La C.S.M.S. Iași, criteriile de selecție nu se bucură încă de importanța cuvenită. La Tractorul Brașov și C.S.M. Reșița, controlul procesului de pregătire din secții se desfășoară în mod necorespunzător, fără o perspectivă, fără eficacitate, întîmplător — mai mult ca o... vizită oarecare.

Intrebarea adresată sectoarelor tehnice este, așadar, justificată. De aceea se întîmplă cazuri asemănătoare celui de la C.S.M. Cluj și C.S.M. Reșița, unde analiza secțiilor de performanță este tărăgănată luni și luni de zile. De aceea dezvoltarea necorespunzătoare a activității de performanță în secțiile de atletism, natație și gimnastică ale clubului Știința nu este analizată cu toată răspunderea. De aceea activitatea cabinetelor metodico-științifice lasă de dorit în aproape toate cluburile sportive la care ne-am referit pînă acum.

Stilul de muncă superficial al unora dintre activiștii care muncesc în cadrul sectoarelor tehnice a condus și conduce la astfel de lipsuri. Munca vie cu sportivii și antrenorii, folosirea unui larg activ de tehnicieni în cuprinderea obiectivelor activității de performanță, sprijinul direct, competent, imediat, atunci cînd se constată o rămînere în urmă, ca și stimularea fiecărei inițiative, a celor mai bune metode de antrenament, sînt înlocuite adesea cu un stil tehnicist de muncă, cu o îndrumare prin telefoane și circulare etc. De multe ori, activiștii încadrați în sectoarele tehnice se ocupă de... afișe, de programarea arbitrilor, de orice, dar nu de sarcinile de bază pe care le au: îndrumarea și controlul secțiilor pe ramură de sport, al antrenorilor etc. Oare, în loc să-și piardă vremea cu fel de fel de acțiuni cu totul secundare, n-ar fi făcut mai bine sectorul tehnic al clubului sportiv C.S.M.S. Iași dacă lua în discuție rămînerea în urmă a gimnasticii în acest oraș, unde există peste 60 de profesori?... Este doar un exemplu.

DE CE NU SÎNT ANALIZATE PRINCIPALELE PROBLEME?

Dezbaterea colectivă a principalelor obiective și a măsurilor ce trebuie luate pentru îndeplinirea lor, este caracteristică stilului de muncă al activiștilor noștri sportivi. Așa se explică, de altfel, succesul multor acțiuni, cuprinderea în tot mai mare măsură a numeroaselor sarcini ce revin cluburilor sportive. Uneori, nu se acordă însă toată atenția acestor discuții și analize, îndrumării și controlului atît de necesare.

Așa, de exemplu, vorbind despre activitatea de performanță din Timișoara, trebuie să spunem că în multe ramuri rezultatele sînt sub așteptări, că ritmul general de creștere a performanțelor nu corespunde cerințelor actuale. Oraș cu puternică tradiție sportivă, cu o corespunzătoare bază materială, cu asociații sportive care au dovedit nu o dată o bogată experiență în activitatea de mase, Timișoara nu își aduce însă în mod corespunzător contribuția la îmbunătățirea rezultatelor în diferite sporturi. Dar, aceste lucruri nu sînt discutate, nu sînt analizate și nu se iau măsurile necesare. Fără îndoială că activiștii cluburilor timișorene ar fi putut să constate multe lucruri, să cunoască astfel adevăratele cauze ale rămînerilor în urmă și să stabilească măsuri care pot contribui la o radicală schimbare a lucrurilor. N-au făcut-o, așa cum n-au făcut-o nici activiștii din Reșița, cu unele excepții nici cei din Iași sau de la Cluj. Iar atunci cînd s-a analizat, totuși, activitatea vreunei comisii sau secții pe ramură de sport, analiza s-a încheiat doar cu angajamente și promisiunea unor... măsuri imediate, operative, care însă n-au mai venit pentru că, între timp, tovarășii respectivi au avut alte „probleme".

★ ★ ★

Deși nu sînt epuizate discuțiile purtate în jurul unei asemenea teme, cum este aceasta cu privire la stilul de muncă, considerăm totuși că pot fi trase unele concluzii, care să poată ajuta și alte cluburi sportive decît cele despre care am vorbit.

Ne bucură faptul că principiul muncii colective este tot mai mult promovat, că a crescut răspunderea și exigența în activitatea consiliilor cluburilor, în birourile secțiilor etc., că există o susținută preocupare pentru îndeplinirea principalelor sarcini ale activității sportive de performanță. Rezultatele obținute demonstrează că în această direcție s-a făcut un important salt calitativ, că în cele mai multe cazuri se muncește cu pasiune și competență pentru ridicarea de sportivi fruntași capabili să obțină performanțe tot mai ridicate. Trebuie însă, ca această preocupare să crească mai mult, să fie însoțită în toate cluburile sportive de măsuri judicioase care să asigure folosirea cît mai deplină a condițiilor create sportivilor noștri în vederea unei pregătiri superioare.

Practica muncii sportive a dovedit că acolo unde stilul de muncă al activiștilor sportivi corespunde din toate punctele de vedere sarcinilor de răspundere ce revin mișcării sportive, rezultatele sînt pe măsura așteptărilor. Să eliminăm, așadar, acele aspecte de birocratism, superficialitatea care mai caracterizează munca unor activiști sportivi, să dezvoltăm pasiunea, răspunderea, exigența în activitatea de realizare a obiectivelor privind sportul de performață.

In cluburile noastre sportive există astăzi toate condițiile pentru ca tot mai mulți sportivi să realizeze performanțe de valoare, să contribuie — prin rezultatele lor — la creșterea prestigiului sportiv al țării noastre. Și este de datoria fiecărui activist sportiv să răspundă acestor condiții și cerințe cu o activitate susținută, cu o muncă de calitate desfășurată cu pricepere și pasiune.

„Cupa tinerelor speranțe"

Clubul sportiv Dinamo a organizat duminica trecută un concurs de tir rezervat juniorilor și junioarelor din Capitală. S-a tras proba de armă liberă calibru redus 3x30 focuri. Cea mai bună performanță a realizat-o Margareta Enache (Steaua), care a totalizat 836 puncte. Un rezultat bun a obținut și Elena Nistor (Steaua) la poziția culcat: 293 p. Rezultatele juniorilor au fost mai slabe. A cîștigat A. Dumitrescu (Olimpia) cu 803 p. Pe echipe, locul 1 a revenit clubului Dinamo cu 73 p.